

Τὸ γένος του βουλήθηκε ἔ τιμὴν διὰ νὰ τὸ βάλῃ
 Ἡ τὴν ψυχὴν του σύντομα ὁ χάρος νὰ ἐκβάλλῃ.
 Τῆς λαμπροτάτης αὐθεντείας εἴ τ' ἤθελεν ὀρίσει,
 Νὰ τῆς δουλεύσῃ ἐμπιστικὰ διὰ νὰ τὸν ἐγνωρίσῃ.
 Ἀφένταις, κ' ἀφεντόπουλοι ὅλοι τὸν εἶχαν φίλον,
 Κ' ἤθελαν κ' ἀγαποῦσάν τον σὰν τοῦ μαγιοῦ τὸ μῆλον.
 Κ' ἡ ἀφεντεία θωρῶντάς τον ἦλθε σ' ἀγάπη τόσῃ,
 Καὶ σύντομα βουλήθηκε τιμὴν διὰ νὰ τοῦ δώσῃ.
 Λοιπὸν κονσέγιο κάμασι, στὴν μέσῃ τὸν ἐκράξαν,
 Καβάδια τοῦ χαρίσκει, κ' ἄλλα πολλὰ τοῦ τάξαν.
 Καπετάνιον τὸν ἔκαμαν, κ' οὐδὲν τὸν ἐρωτῆξαν,
 Καὶ σὰν ἐγράψαν τὸ χαρτί, ὕστερα τοῦ τὸ δεῖξαν.
 Στὸ χέρι του τὸ δώκασι διὰ νὰ τὸ ἀναγνώσῃ,
 Κ' ἀπῆ-της τὸ ἀνέγνωσε, τῶν εἶπε μὲ τὴν γνώσιν.
 Αὐθένταις ἐκλαμπρότατοι, στὸν κόσμον τιμημένοι,
 καὶ δοξασμένοι πανταχοῦ καὶ πολυζηλεμένοι.
 Τιμὴν ἀποῦ μοῦ δώκετε πολλὰ εὐχαριστῶ σας,
 Καὶ μετὰ τοῦτο καὶ χωρὶς ἐγὼ πάντα χρωστῶ σας.
 Κ' ἀφ' ὧν εἰς τούτῃν τὴν τιμὴν μ' ἔβαλε ἡ ἀφεντιά σας,
 Νὰ μὲ γνωρίζετε λοιπὸν ἐσεῖς, κ' ἡ ἀφεντιά σας.
 Καὶ ἡ στρατεία σὰν ἤκουσε, ὅλοι πολλὰ χαρῆκαν,
 Τὸν ἀνδρειωμένον κ' ἄξιον αὐθέντην ὅπου βρῆκαν.
 Καὶ μαζωχθῆκαν ἄρχοντες οἱ Ἀκαδαμονίταις
 Καὶ ἄλλοι στρατιώτιδες διαλεχτοὶ Μακεδονίταις.
 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐγράφησαν νὰ πᾶσι στὸ φουζάτον,
 Καὶ ὅταν ἐκινήσασιν ἡ γῆ ἀναβρυχάτον.
 Κ' ὁ ρε ντὲ φράντσας ἤθελεν ὁ Κάρλος, ν' ἀφεντεύσῃ,
 Οὔλῃν τὴν Πούλιαν μοναζῶς τότε νὰ διαφεντεύσῃ.
 Καὶ ἤθελε καὶ Λομπαρδιᾶς, τὰ ἄκρα καὶ τὴν πόλιν,
 Καὶ εἶχε μὲ τὴν ἀφεντείαν, τότε μεγάλην μάχιν.
 Καὶ τὸν σινιὸρ Μερκούριον, ἔστειλε ἡ ἀφεντεία,
 Μὲ ὄλη του τὴν συντροφικάν, γιὰτ' εἶχε τότε βία.

